

Prologus

Incipit expositio prologi sum britonie in Esiam prophetam.

Nemo cum prophetas tecum. Ille plogus dividitur in quatuor partes. In qua prima error est ponentius, prophetas apud hebreos metrice esse conscriptos eliminat. Ibi. Nemo cum prophetas tecum. In secunda opere ructores multipliciter conuenient, p. qd auditorum actiones et tenetem excedit. Ibi. Primum de Esia scies dum tecum. In tertia opere difficultate et labore insinuat, p. qd auditorum benivolum letum captat. Ibi. Nec ignoro quantum laboris sit tecum. In quarta locutus et materia prophetie de-

terminat, et p. b. auditores dociles reddat. Ibi. Propheta autem ait. Locum determinatur cuius deo. In hunc et in inde. Eps. cu. dicitur. Et tribus in captivitate ductus. Date terra tangit. Et alia quae diriguntur prophetia cuius deo. Ac de rutorum regno tecum. In quinta parte a paula custodio, quibus scribit suffragia orationum postulat. Ibi. Quia quanto plus amatis tecum. His visis expositioni litterae insistamus.

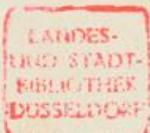
a. Nemo cum prophetas, i. libros prophetarum videtur tecum, distinctos breuius clausulam, q. p. colam distinguuntur et comata, sicut inferius exponet plenius. c. Petrus eos tecum, exquisiti modi loquendi habet hic hieronymus. Dicit enim certus pedum mensura atque spatium terminans, nec ultra divisione temporum constituta pregetur, et ita quod metrice loquitur metro quasi qdaz vinculo alligata, et de metra a metris grece qd est mensura latine, qd habet certa mensura, syllabarum et temporum, et nemo erit unius prophetas.

b. Aliud simile tecum, ut si metris ligatur, aut metrice scribanus, sicut enim dicit orator. Psalterius lyrici coposuerunt pedes, in epula ad paulinum, ubi exponit lita illa, daniel symonides ne tecum, uniuenes ista vobis cui expositio sua. Ita finis puerior ab illo loco. f. Multiter forte quod iuvet metrice scribendis, vide, s. in plogo super libros regum ab illo loco, s. etiam psalmi vsq; ad locum. Porro quoniam litera, et uniuenes sat de metris istis. Ita in sedo plogo super Job dicit Hieronymus. Dia fere scripturarum cantica sub metro comprehenduntur, i. metrice scribi. Sed potius estimet fieri. Qd in demosthenem tecum, i. in scriptum tri in prophetis, nisi demosthenis et tullii, qd psalme scripterunt et si metrice f. Ut p. colam tecum, p. b. s. sicut opa tullii et demosthenis. s. Qui utique psalmi, tecum. In sedo plogo super Job circa medium dictum est quod sit psalmi, et quod vobis. Lata et comata appellat maiores et minores distinctiones. Colon enim grecem mensuram latine. Coma autem interpretatur articulus sive punctula. Articulus autem de parvissima mensuram. Sicut autem in corpe articulus minor est membrum quod maius est, sic coma minus est colon quod de membris exponit. Coma autem se habet modum articuli, et distinctum quod est sive perfecta structio nec perfecta finia, et fit ibi punctus rotundus vel flexus. Colon vel colus ubi est perfecta structio, s. non perfecta finia, et ibi fit punctus elevatus. Periodus vero est quod perfecta est constructio et perfecta finia, et ibi fit vobis, ubi gratia Esiae. Qd si nolueris et me ad tracundiam provocaveris, ecce coma. Bladus deuorabit vos, ecce colon vel colus, qd constat ex duobus comitibus. Quia os domini locutus est, ecce terminus finia, et fit periodus in fine vobis, et deo a per quod est circum, et odos quod est canens, qd circularis et perfectus est, et per cordatum satis verba

Isido, in his ethymolo, ubi dicitur. Coma particula est sine colon membris, periodus ambit vel circuus, sum ipsius de periodus a peri quod est circum, et odos quod est via, qd in fine versus perfecta est via platonius. Et subdit Isido. Sit autem ex conjunctione vox coma, ex comate colon, ex colon

periodus, coma est iunctio, s. articulus, exputa, et si verez orum indices, ecce vobis coma. Sequitur talus coma, ne turpe sit, p. formissimo viro diceret, et factus est colon, i. membrum quod intellectus sensus possit habere adhuc pedem orum. Sic deinde ex pluribus membris fit periodus, i. extrema line clausula. Ita veterem iudiciorum more

teguntur. periodus est logior esse non debet, ut spissus vobis possit, plenus loquitur Isido, ethymolo, o. ista materia. Dicit enim ibi. Politura est figura ad distinguendos sensus per colam, comata et periodos, que dum ordine suo apponuntur sensus nobis lectio ostendit. Dicte autem positione vel quod punctis positis annotantur, vel quod ibi vox per internallo distinctionis deposita, has greci thesis vocant, latinus positiones. Prima positione subdistictio deo, eadem est et coma. Dedia distinctio sequens est, p. colon. Ultima distinctio est quod tota finia clauditur, p. est periodus, cuius ut dicitur ptes sunt colam et comata, qd diversitas punctis diuerteret loco positis demonstratur, ubi enim in initio pronunciationis, necesse est sensus p. est, et tunc respire oportet fit coma, i. punctu la sensus, punctusq; ad unam leam ponuntur, et vocant subdistictio, ab eo quod puncti subeuntur, ad unam leam accipiuntur. Vbi autem in sequentiis iam finia sensum possunt, s. adhuc superest aliud quod finie plenitudine fit colon, i. medio distinctio medius littera puncto notandum, i. ad medianam leam punctum ponendum. Vbi vero iam per gradus pronunciationis plena finie clausula faciuntur periodus, punctusq; ad caput littere ponuntur, et vocant distinctionem, diuinctio, quod integrum separat finiam. Hoc quidem apud oratores, ceteris apud poetas, ubi in vobis post duos pedes syllaba remanet, ut ibi. Arma virum, cano, coma est, quod ibi p. scansionem p. scilicet ubi facta est. Vbi vero post duos pedes de patteofonia nihil superest, ut ibi. Anglia. Fladria, colon est, totus autem vobis periodus est, aliud exponuntur. Per colam, i. p. maiores decisiones, et p. clausulas distam et duabus vel pluribus dictiōibus scilicet, ut Esiae. i. Dereliquerunt blasphemauerūt sanctūm israel, ab alienati sunt retroversi. Et comata, i. minores decisiones, ut Esiae. i. Vocabis nomine. b. Interpretatio (ceteris admirabilis scilicet) deus fortis tecum, ne noua ista, s. triplata, qd nova deo, quod de primo vas se translatam, s. de hebreo in latinum, non sicut alie quod primo de hebreo in grecum, post de grecis translatum in latinum. Vnde dicit noua, quod ait enim nemo de hebreo translatum in latinum, i. Nuevo scribendis genere, i. psalme, quod antiqui philosophi et poetem metrica solebant scribere, non profligate, vobis Isido, ethymolo, dicit, tamen apud grecos, qd apud latinos longe antiquior cura fuisse carminum quod prose, oīa enim prius sibi codicebanit, prose aut studiū sero riguit, et hoc appellatur distinctionis, i. distinctione et nouum genus scribendi, apte scriptum, qd multum pdest legem. l. Et primum de esiae sciendis tecum, discretus, id est discretus et eloquens, m. Qui p. e. i. qd murum. n. Et vir nobilis, genere et o. Et urbane eloquentie, i. curialis et (nobilior mente, elegantis eloquentie, Alio libri hinc virbane eleganter, qd

Prologus

diceret, sicut urbani excellunt rurales in eloquentia et cu
ritate, sic etiatis habet preeminentia eloquii per ceteros, p
p. Nec huius quicquam recte nullum enim incopio (prophetis+
tione vel in ordinationem habet in suis verbis, sed semper or
dinate loquitur et ornata, q. Unde quod si ita dilleter et or
nare loquuntur in hebreo.

r. Accidit huius quod sequitur.

s. Ut pre ceteris prophetis,

t. Sicut enim fons eius et
a. ornatus quem habet
in hebreo.

v. Translatio non pos
siderit tecum, in latino,
Sicut rident ad antipo
phoram quod possit ei fi
cre quod est sua transla
tio non habet tantum
ornatum librum quanto
habet ipsum hebreum,
multa enim bene sonant
in una lingua quam non
ita bene sonant si ad ali
am linguam fuerint
translata.

x. Deinde tecum, pre
cedenti prophete comen
dationem,

y. Non tam i. inter
z. Propheta (i. u. t.
dicendum sit quod in
etiam. z. Evangelista
q. d. quod in facta, mani
feste narrat, magis di
cendum est euangelista
q. propheta, quod sub en
gione et obscuritate veri
tatem futura pronuntiat
a. Ita enim universa
xpi tecum, clare et explice

b. Prosecurus est scribendo. c. Et non es tecum, prophete
tare. d. Sed de pteris tecum, construere vel ordinare,
Esa. ix. Parnulus enim natu est nobis, et filius datus est no
bis. Ecce quod prophete predicit de ipso. Ita de ecclesia de Esa. x.
ca. Unica facta est dilecta tecum. e. Unde conscientia id est
opinor vel quibusdam conjecturus ppendo.

f. Toluimus tunc quod tecum, trinitatis, incarnationis et pas
sionis secreta mysteria. g. Perspicue ethnici, i. gen
tilibus quod erat in egypto quod transstulerunt. h. Prodere
als pandere, manifestare, vide in opusculo de vocabulis
biblicis ubi exponit ethnicus. i. Ne sanctus canibus tecum.
k. Quae sacra opera paulus et custochium.

l. Aniadvertis abscondita, i. de industria omissa ab il
lis. lxx. interpretibus. m. Cum hac editionem legerit, s. in
quod exprimunt. vñ Esa. ur. xvi. lxv. transstulerunt magni consi
lii angelus. Hieronymus transstulit sicut erat in hebreo, et
vocabilis nomine eius admirabilis consilarii, deus fortis, p
futuri seculi, princeps pacis. Ita multa omiserunt vel obsecute
transstulerunt, sic patet in epistola ad Desiderium supraposita
n. Nec ignoro tecum, quod hoc insinuat se multum laborasse,
In ista translatione huius dicitur, quod prius oportuit eum adducere
re hebreum ante quod propheta plenus haberent intellectum
et sic multum laborauit in addiscendo hebreum, et transseren
do postea in latum. o. Nec est facile utrum sit vero falsa,
coepula aut duminuta, p. Missi intellexerit, propheta

fin linguagis hebreum, q. Ante que legerit, transla
tos in latum. Per huius reprobationem quoddam emulos, q. repre
hendebat eius translationem, non intelligentes hebraicas
r. Nos quoque patentes, i. exppositos esse. (veritatem.
s. Moribus, i. detractiōbus, t. Plurimum umquam
invidentium,

v. Qd. i. ca. senten
tiam vel intellectum.

x. Consequi non va
lent, i. nequeunt habe
re vel adipisci.

y. Despicunt qui mas
seditum.

z. Sciens ergo, i. sciens
ter et prudenter,

a. In flamam mortu
manum, i. expone me
periculo, i. detractio
nis emulorum, t. videt
alludere facto secuo
le, q. cu vellet syllabo
mani impetrare unum
cum occidere, occidit
cunam gloriam et amicū
suum, i. q. sic errant
manus radii in igne
tenunt donec combu
sta fuit, vel est vulga
ris modus loquendi.

b. Et nihilominus
te, i. tedious vel fasti
dio plenis,

c. Lectoriis precor,
qui fastidunt, i. hor
rent vel spernit trans
lationem meam, vel quos
teder ea audire, t. res
sus, fastidit teder, fa
stidit spernit et hor
ret,

d. Et quod sicut,

e. Greci post, lxx. tecum, i. cop translationes. f. Legunt
de istis tribus inuenies supra in sedo plogo super Job circa
ca principium. Legit in qua. g. Vel ob studiorum doctri
nae, i. exercitiorum ingenii sui, vel et multa legentes multa sci
ant et doceant alios. h. Vel vt, lxx. interpretari transla
tione. i. Dicunt ex collatione tecum, referendo transla
tionem translationis, quod collatio plurimi magis valeret ad me
litis intelligendis. k. Sic et isti, emuli mei vel lecto
res fastidiosi. l. Saltem vnum, non plures sunt greci.
m. P. priores tecum, me, s. q. p. eos quod de hebreo transstulerunt
in greci, et hebreo transstulit in latum n. Legit p. edit
tione mea. o. Et postea despiciat, si reprehensibile viderit
p. Et iudicio discretionis, sed non ex odio plausitio
ne, et fiat endiadis. q. Prophetavit autem tecum in hie
rusalem metropoli inde.

r. Et in iudea, videt hoc superflusus, p. hoc ei quod supra dico
terat eum prophetaesse in iherusalem, satis videt dicuisse eum in
iudea, prophetaesse. Ad hoc dicendum quod iudea quisque dicitur
tota terra, pmissionis. Unde in p. Moribus in iudea des
us, quisque dicit terra duarum tribuum. p. Matth. x. g. Audiebas au
rem quod archelaus regnaret in iudea, quisque ponit p. sorte
iudea, q. Paral. x. ca. s. iudea et iherusalem nocte tuncerit, i.
fors iudea et fors beniamini, in qua erat primo iherusalem, et
sic accipitur hic, ponit ergo hic iherusalem pro sorte
beniamini, et iudea pro sorte iudee,

Elaie

a Needū. i. nondū. b Necē tribubū rē. s. quas po-
stea captiuā nit salmanasat rex assyrior. Ubi. ut. Reguz
tvq. d. translat⁹ est usl de terra sua in assyrios. Contrari-
um n̄ videt. ait. Reg. x. c. in multis alīs locis q̄ Eſaias
pphetauit vſq ad manassen q̄ occidit eū. t̄ cōſtat q̄ nūc
captiuate erant decē

trib. s. Septimo anno
ezchie p̄tis manasse
Unde. u. Reg. xii.
b. anno sexto ezchie
capta est Samaria et
trāstul⁹ rex assyriorū
israel in assyrios. Ad
qd̄ ſindendū est expo-
nendo. Prophetauit
id est. pphetate incho-
avit.

c. Ac de retroq. re-
gno. i. decē tribubū et
duarū. q̄ scūsum est.
ſicut habet. u. Reg. xii.
e. e. t. e.

d. Tertit. Lordavit.
e. Oraculū. pphetia
que est diuinū r̄ſiuz
vel diuinū eloquū.
f. Et cuſ interdū.
Hic tāgū materia hu-
ius libri. s. o. p. iſtu-
cie. i. mſcie. i. iſtie
ib. Et post babylonī
ce captiuitatē. Hic
r̄cordie ibi. Reditū. p̄tis significet in iudea. Et ſequit⁹.

g. Lamen ois ei⁹ cura. i. p. r̄cipit. h. De vocatione gentiū. ad fidez. i. Et de aduentu
p̄pi in carnē. l. Quē r̄pm. l. Cū nāto plus amas
rc. v. p. obrectatione p̄ſti. i. p. emulatione p̄ſti. vel pro
ſuſtinentia p̄ſti obrectatione. m. Tantit. t. detra-
bendo dicerpt. n. Qui ſciit me. t. hebreo. t. chal-
daice. o. Etuditione ſudasse. t. multū laboraſſe. Dicif
enī q̄ ppter h̄ q̄ poſſet loqui chaldaicū fecit ſibi lumare
p. De falſitate scripturaz. q̄ ante translatioz (dentes
hieronymi dicebat nos h̄e falſas bibliaſ t. coruptas.
q. Inſultarent. t. impropriet. Inſultare aut̄ aduerſa-
torū prie d̄. cū qdā cauillatiōe deſiſione deſendere.

Expliſ qualisunq. expositio iſtius prologi.
Postilla Nicolai de lyra ſup Eſaiam incipit.

Netusalem euangelistā dabo. Eſa. xli.
fm q̄ dicit. be. Hieronym⁹ in epiftola
ad paulinū de oīo ſacri scripture li-
bris. Eſaias n̄ rideſ. pphetia ſed ma-
gis euangelium terete ppter q̄ dicit
ide Hierero. in prologo ſup libri eſiae
q̄ n̄ tam pphetia dicēdū eſt q̄ enan-
gelista. Et ideo duenēter dicit. verbi ppoſitum de ipo.
bierusale. t. q̄ n̄ tangant orruor cause hui⁹ libri. Eſiae
quē pre manib⁹ habem⁹. s. efficiens. materialis. formalis
t. finalis. Efficiens aut̄ cauſa duplet eſt. Una principa-
lis. t. ſpūſtū. q̄ iſpiratiōe locuti ſunt. pphe. ſin q̄ dicit
ſeda p̄tī primo. Mō enī volūtate bīana allata eſt ali-
q̄i pphetia. ſed ſpūſtū iſpirati locuti ſunt ſeti dei
homines. Et bec cauſa tangit cum dicit. Dabo. q̄ cogni-
tiōe ppheticaz dedū Eſiae. de quo pot̄ accepit q̄ dicit

infra. xlii. Dedi te in fedus p̄ſi. Eſaias eſt iſtēt altos. p̄
phteras clari⁹ deſcripit m̄ſteriū christi. q̄ qd̄ genuſ hu-
manū eſt ip̄i deo federati. Alia vo cauſa efſicies inſtrui-
mentalis eſt. s. Eſaias. q̄ ſpūſtū dictante h̄c librum
pſcripsit. que notaſ cū dicit. Euangelistā. Et cū hoc no-
tatur enī cauſa mate-
rialis t. formalis. Ad
cū⁹ intellectū ſciendū
q̄ euangelista di. tru-
ab cu qd̄ eſt bonuſ. t.
angelus qd̄ eſt nūca-
us. Dicif aut̄ bonus
nūcī triplex rōne.
Una ratio accipi ex
parte mūtētis. ſic q̄
a bono dñio mūtetur.
t. fm h̄ ſub noīe euangeliſte tangit cauſa ef-
ſicieſ instrumenta-
lia hui⁹ libri. s. Eſaias
a ſpūſtū deſtinat
uſ ad nūcīandū
t. b. ſcripto illa que
continet in h̄ libio.
de quo pot̄ accipi qd̄
dicit infra. xli. Spiruſ
tū dñi ſup me. co q̄
venerit me ad cui⁹ ge-
lāndū paupib⁹ mi-
ſit me. Hec eſt litera
fm translationeſ. t. t.
t. eadē eſt ſnia i. traſ-
tione noſtra q̄ hic habet. Spiruſ dñi ſup me. co q̄ vni-
verſit me. ad annūciantū mansuetis mūſit me. Dedo mo-
do d̄. aliq̄ bonus nūcī ſeu euangeliſte rōne boni qd̄
p. ipm nūcīatur. t. fm ſub nomiſ euangeliſte materia
hui⁹ libri deſignat. in quo m̄ſteriū ipſi⁹ christi qd̄ non
ſolū eſt bonuſ. ſed etiā optimū deſcribit. q̄ licet dictum
eſt magis videſ euāgeliuſ q̄. pphetia terere. vnde pot̄ di-
cere illud Luce. t. Euangelio rob̄is gaudū magnus qd̄
erit om̄i plo. Tertio modo d̄. q̄ ſeu euangeliſte ſeu bonuſ
nūcī rōne modi nūcīandi. t. h̄ eſt qui n̄ ſolū nūcīat bo-
num. ſed etiā bono modo. videlicet lucide et ornate. Et
ſic ſub nomiſ euāgeliste tangit forma hui⁹ libri. Scienſ
dū ſi q̄ duplet eſt forma libri. ſ. forma tractandi. t. forma
tractat. Forma tractādi eſt mod⁹ agēdi ſeu loquēdi. qui
in h̄ libio eſt valde lucid⁹. t. ornat⁹. De claritate aut̄ ei⁹
dicit Hierero. in plogo ſup libri ſtu de eſiae. Ita enī vni-
verſa ip̄i ecclieſ q̄ m̄ſteria ad liquidi pſecutus eſt. vt
nō putes ei de futuro raticinari. t. de p̄teritis hystoriā
terere. De ornatū vo ipſi⁹ dicit in eode. plogo de eſiae.
Scendū ſi in ſimone ſuo dicer⁹ ſit. q̄ pte et v. nobilis
t. urbane eloquētū. nec bſte q̄oq̄ in eloquio iuſtūtatis
admitit. vnde accidit et p̄ ceteris ſtore ſimoni eſt trāſ-
lato nō poruerit pſeruare. Dic igū forma tractādi hui⁹
libri q̄ ei idē qd̄ modus loquēdi deſignat ſub nomine
euangeliſte. eo q̄ talis mod⁹ eſt optim⁹. et pte lucid⁹. t.
ornat⁹. ppter qd̄ d̄. ſ. xl. Exalta voce tuam q̄ euāglizas
bierusale. ille enī exaltat voce ſuā q̄ ornate et lucide an-
nūcīat ſuā intentionē. Forma vo tractat eſt diuſio li-
bi. de q̄ dicit ſtam. pſequēdo. Lauta vo finalis huius li-
bi tangit ſub noīe bierusale. bierusale enī in ſcriptura
aliq̄i accipit p̄ ecclia militatē. Apocal. xxi. Vidi ciuitas
tem ſtam bieruſm deſcendētē de celo t. c. Aliq̄i vero pro-
ecclia trāſphantē. Bal. vii. q̄ illa q̄ ſurſum ē bieruſm libe-
ra eſt. ſuīs aut̄ h̄ libri duplet eſt. Unus ppinq̄us ſez
AA. vii.